

Γρηγόριος Γ. φέρεται ἐναντίον εἰς τὰς Εἰκονοκλάσας.

§. 5. Εἰς αὐτὰ ἀπέθανε Γρηγόριος Β. ἡ διάδοχος αὐτῆ γίνεται Γρηγόριος Γ. ἐν ἔτει τῆς θείας σαρκώσεως ψλά. ὅσις με ἴσον, ἢ μάλλον περισσώτερον θυμὸν ἐναντιόμενος τὰς εἰκονοκλάσας, ἡ σύνοδον ἐν Ρώμῃ συγκροτήσας Ἐπισκόπων μγ. (α), ἐδογματίσεν, ὅπως εἰάν τις εἰς τὸ ἐξῆς ἐναντίον τῶν ἱερῶν κανόνων, δηλαδή τῆ Κυρία, ἡ Θεῶ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ τῆς τεκνίσεως αὐτὸν ἀειπαρθένου, ἡ Ἐνδόξου Μαρίας, τῶν Μακαρίων Ἀποστόλων, ἡ πάντων τῶν ἁγίων καταδέτης, ἡ ἀφανιστής, ἡ βεβηλωτής, ἢ βλάσφημος γένῃ, νὰ εἶναι ἐκκήρυκτος, ἡ ἀλλότριος ἀπὸ τῆ σώματος τῆ Κυρία ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ τῆς ἐνότητος, ἡ κοινωσίας πάσης τῆς Ἐκκλησίας, ὡς γράφει ὁ Βιβλιοθηκῆριος Ἀναστάσιος ἐν τῷ Γ. Γρηγορίῳ (β).

§. 6. Εἰς τὸν αὐτὸν χρόνον, Τραταμῆνδος ὁ τῆ Σπωλίτης Δῆξ, ἐγείρας ὅπλα κατ' αὐτῆ ὁ Λεῖτπρανδος διὰ τὴν ἀποστασίαν, εἰς Ρώμην πρὸς Γρηγόριον Γ, με τὸν ὁποῖον ἡ πρότερον ἐφιλιώθη κατέφυγε, τὸν ὁποῖον μὴ θέλωντας νὰ παραδώσῃ ὁ Γρηγόριος, ὁ Λεῖτπρανδος κερσέυων τὰ περι τὴν Ρώμην, ἡ πῆξας χάρακα παρὰ τοῖς τείχεσιν αὐτὴν τὴν πόλιν ἐπολιόρκει, πρὸς τὸν ὁποῖον διαπρεσβευσάμενος ὁ Κάρολος ὁ Μάρτελος, (τῆ ὁποία τὴν βοήθειαν ἀνεκαλεῖτο ἱκετικῶς ὁ Γρηγόριος) τὸν ἐβίασε νὰ ἀναχωρήσῃ, χωρὶς νὰ βλάβῃ τὴν πόλιν Ρώμην. Ἀναχωρήσαντος λοιπὸν τῆ Λεῖτπρανδος, ὁ Τραταμῆνδος με τὴν βοήθειαν τῶν Ρωμαίων τὴν Σατραπίαν τῆ ἀνέλαβεν, ἀλλὰ ἡ πάλιν τὰ τῆ Λεῖτπρανδος προσμένει ὅπλα, ἀπὸ τὰς ὁποίας κινήσεις πολλὰ συνεσείσθη, ἡ ἐξουσίῃ ἡ Ἰταλία. συνέβη δὲ εἰς τὸ αὐτὸ ἔτος τὸ ψμά. νὰ ἀποθάνῃ Λέων ὁ Αὐτοκράτωρ, Γρηγόριος Γ. Πάπας, ἡ Κάρολος ὁ Μάρτελος διεδέξατο δὲ τὸν μὲν Λέοντα ὁ υἱὸς αὐτῆ Κωνσταντῖνος ὁ Κοπρώνυμος, τὸν Γρηγόριον Γ. ὁ Ζαχαρίας, ἡ Κάρολον ὁ υἱὸς αὐτῆ Πιπῖνος, ὅσις ἀπὸ Ἐπαρχος βασιλεὺς τῶν Φράγκων ἀναγορεύεται συνευδοκιμήσαντος Ζαχαρία τῆ Πάπα, Χιλδερικὸς τῆ βασιλέως αὐτῶν εἰς μοναστήριον ἐξωσθέντες, περὶ ὧν ἐν τοῖς ἐξῆς ῥηθήσεται.

ΚΕΦΑΛ

(α) Ἰδε τὴν ὑποσημείωσιν (ζ) σελ. 221. (β) Σελ. 39. σειρ. α. γραμμ. λ.

Λεῖτπρανδος πόλιος κατ' τὴν Ρώμην.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε.

Περὶ τῶν ἐπὶ Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου γενομένων Συνόδων.

§. 1.

Σύνοδοι εἰς τὰς χρόνας τῆ Λέοντος Ἰσαύρου ἐγιναν, ἐν Ρώμῃ τέσσαρες, δύο δηλαδή ἐπὶ Γρηγορίῳ Β. ἡ δύο ἐπὶ Γρηγορίῳ Γ. ἡ μία ἐν τῇ Συρίᾳ κατὰ τῶν εἰκονομάχων σπυδῆ Γωάννη τῆ Δαμασκηνῆ.

§. 2. Ἡ ἐν Ρώμῃ Α. συνηθροίσθη ἐπὶ Γρηγορίῳ Β. ἐν ἔτει ψκά. (α), μέλιστα κατὰ τῶν ἀθεμίτων γάμων, ἡ κανόνας ιζ'. ἐξέθετο τὰς ὁποίας ἀνάγνωθε ἐν τόμῳ γ. τῶν συνόδων, παρὰ τῷ Ὀσιάνδρῳ (β), ἡ τῷ Κοριολάνῳ (γ).

§. 3. Σύνοδος ἡ ἐν Συρίᾳ συναχθεῖσα ἐν ἔτει ψκς'. διὰ σπυδῆς Γωάννη τῆ Δαμασκηνῆ ὑπὲρ τῶν ἁγίων εἰκόνων.

§. 4. Ἡ ἐν Ρώμῃ Β. ὑπὸ τῆ αὐτῆ Γρηγορίῳ Πάπα ἐσυναθροίσθη ἐν ἔτει ψκς'. ἡτις τὴν προσκύνησιν τῶν ἁγίων εἰκόνων κρατύνασα, Λέοντα τὸν βασιλέα ἡ τὰς λοιπὰς εἰκονομάχους ἀναθεματίσεν, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται.

§. 5. Ἡ ἐν Ρώμῃ Γ. ὑπὸ Γρηγορίῳ Γ. ἐν ἔτει ψλά. δι' αἰτίαν Γρηγορίῳ πρεσβύτερος, τὸν ὁποῖον ἐπεμφεν ὁ Πάπας εἰς Κωνσταντινῶπολιν νὰ ἐγχειρίσῃ τῷ Αὐτοκράτορι τὴν αὐσηρᾶν ἐκείνην Ἐπιστολήν, αὐτὸς δὲ φοβηθεὶς δὲν τὴν ἔδωκε, ἡ ἀπρακτος ἐσρεψεν εἰς Ρώμην. Εἰς αὐτὴν λοιπὸν τὴν σύνοδον ἐτοιμος ἦν ὁ Γρηγόριος νὰ κηρύξῃ τὴν ἀπόφασιν τῆς καθαιρέσεως κατὰ τῆ πρεσβυτέρου, ἡ ἐξ ἅπαντος ἡδελε κηρυχθῆ, ἀνίσως οἱ παρόντες Ἐπίσκοποι δὲν ἐπαρκαλάην νὰ τὸν συγχωρήσῃ, ὡς διηγεῖται Ἀναστάσιος ὁ Βιβλιοθηκῆριος ἐν τῷ Γ. Γρηγορίῳ (δ).

§. 6. Ἡ ἐν Ρώμῃ Δ. ὑπ' αὐτῆ τῆ Γρηγορίῳ Πάπα συνηθῆ ἐν ἔτει ψλβ. κατὰ τῶν εἰκονομάχων, ὡς ἐν κερ. δ. ἀριθ. 5. εἴρηται ἐκ τῶν τῆ Ἀναστασίας, με τὸν ὁποῖον συμφωνεῖ ἡ Σιγίμβερτος λέγων (ε), ἡ Γρηγόριος Πάπας σύνοδον μγ. Ἐπισκόπων συγκαλεῖται ἐν Ρώμῃ, ἡ τὴν προσκύνησιν τῶν ἁγίων εἰκόνων πρεσβεβαιοῖ, τὰς δὲ τέτων ὑβριστὰς καθολικῆ ἀποφάσει ἀναθεματίζει (ζ).

Εε 3

§. 7.

(α) Ἐν ἡ παρῆσαν Ἐπίσκοποι κγ'. πρεσβύτεροι ιδ'. ἡ διάκονοι δ'. (β) Ἐκατοντ. Η. βιβλ. α. κεφ. η'. (γ) Σελ. 609. (δ) Σελ. 39. σειρ. α. (ε) Σιγίμβ. Χρον. ψλγ'. (ζ) Ἀνωτέρω λέγει ὁ συγγραφεὺς πὺς συνηθῆ αὐτῆ ἡ σύνοδος

Σύνοδος ἐν Ρώμῃ.

Ἐν Συρίᾳ.

Ἐν Ρώμῃ Β.

Ἐν Ρώμῃ Γ.

Ἐν Ρώμῃ Δ.